

Arrest

nr. 96 467 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN CUTSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoekster niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de peul-etnie te behoren en uit N.(Pita) afkomstig te zijn. U verbleef sedert uw huwelijk in 2004 soms in de quartier Sangoyah, commune Matoto te Conakry en soms keerde u terug naar uw familie in Ninguélane. U bent sedert augustus 2010 sympathisant van de partij van Cellou Dalein Diallo, de IFDG (wellicht bedoelt u UFDG), “Union Force Démocratique Guinée” (wellicht bedoelt u Union des Forces Démocratiques de Guinée). U woonde twee keer per maand vergaderingen bij van de partij in de stad Timbi Madina. Ook uw echtgenoot, M.M.D., is een sympathisant van de partij van Cellou Dalein Diallo. Op maandag, 26 september 2011, kreeg uw vriendin, D.D., een bericht via haar telefoon dat er een manifestatie zou plaatsvinden 's anderendaags. Er zouden parlementaire verkiezingen plaatsvinden in december 2011 en u hoorde dat jullie tegen deze verkiezingen moesten protesteren. U vermoedt dat dit was omdat de leiders begrepen hadden dat deze

verkiezingen niet goed werden georganiseerd door de regering. U besloot met D. aan deze manifestatie deel te nemen. Ook uw echtgenoot bevestigde dat er een manifestatie 's anderendaags zou plaatsvinden en was van plan om eveneens aan deze manifestatie deel te nemen. Op dinsdag, 27 september 2011, vertrok u alvast te voet met uw buurvrouwen naar het verzamelpunt van de manifestatie, het stadion in de wijk Dixinn te Conakry. U liet uw echtgenoot achter in uw woning. Jullie werden echter tussen Sangoyah en Matoto tegengehouden door de politie en gearresteerd. U werd in een auto geplaatst met vele anderen en u werd naar een detentieplaats gevoerd in de wijk Hamdallaye. U werd er opgesloten in een cel met andere vrouwen, waaronder drie van uw buurvrouwen. U was wanhopig. De agenten vertelden er jullie dat jullie zouden vermoord worden. U huilde veel omdat u pijn had aan uw rug en voeten. De pijn was verergerd sedert uw arrestatie en detentie. U werd er geslagen en verkracht. Op zaterdag, 25 februari 2012, haalde een agent u uit uw cel en bracht hij u naar een woning in de wijk Cimenterie. U bleef er ondergedoken. U vermoedt dat de agent werd betaald door uw oom langs moederszijde. Op zaterdag, 3 maart 2012, kwam uw oom langs. U vroeg naar uw echtgenoot en zontje, maar hij zei u dat hij niemand had aangetroffen thuis. Uw oom organiseerde uw vertrek uit uw land van herkomst. U mocht hem geen verdere vragen stellen. Op 3 maart 2012 reisde u vanuit Conakry, onder begeleiding van een zekere Franco (van wie u de volledige naam niet kent), per vliegtuig naar België, alwaar u 's anderendaags aankwam. U vroeg er op 7 maart 2012 asiel aan. U was in een zeer zwakke gezondheid bij aankomst. U heeft geen nieuws over (de verblijfplaats van) uw echtgenoot en zontje.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal: verslag spoedgevallendienst kliniek St-Jan, dd. 8 maart 2012; brief van dr. Tant van de "Service de Rhumatologie et médecine physique" van het Erasmus-ziekenhuis ter attentie van dr. Vanmeerbeeck, dd. 5 april 2012; uittreksel uit website www.ufdgonline.org met melding van de functie van de heer B.S. en een e-mail van uw raadsvrouw, Mr. Catherine Van Cutsem en antwoord van de heer B.S., dd. 28 augustus 2012.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van "de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève; de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980; het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen); beoordelingsfout".

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal in casu worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest te worden gedood door de agenten van uw detentieplaats in H., omdat u er bent ontsnapt en niet officieel was vrijgelaten. U was er opgesloten omwille van uw deelname aan een manifestatie van de oppositie op 27 september 2011 in Conakry. U vreest bovendien in Guinée geen behandeling te kunnen krijgen voor uw gezondheidsproblemen.

Vooreerst kan er enkel geen geloof worden gehecht aan uw verklaring van 27 september 2011 tot 25 februari 2012 in een detentieplaats in H. te zijn opgesloten geweest, omwille van uw deelname aan een manifestatie van de oppositie op 27 september 2011 (gehoorverslag, pp. 7 en 11). U verklaarde te hebben deelgenomen aan de manifestatie op 27 september 2011 (gehoorverslag, p. 7). U werd gearresteerd met vele andere mensen die te voet naar het stadion gingen (gehoorverslag, p. 8). U verbleef met drie buurvrouwen, die eveneens waren opgepakt op de dag van de manifestatie, in een cel in H. (gehoorverslag, p. 10). Bij uw ontsnapping op 25 februari 2012 verbleven twee van uw buurvrouwen nog steeds in de cel (gehoorverslag, p. 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 opgesloten werden in "la Maison Centrale", een gevangenis te Conakry (zie SRB, "Guinée – Manifestation de l'opposition à Conakry le 27 septembre 2011", Cedoca, april 2012, p. 10). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw detentie van ruim vier maanden in een detentieplaats in H., samen met drie buurvrouwen die om diezelfde reden er werden opgesloten, met name de deelname aan een manifestatie van de oppositie op 27 september 2011. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw vermeende arrestatie door de politie op 27 september 2011 tijdens de manifestatie van de oppositie. U kon geen enkele aanvaardbare uitleg geven waarom u (en drie van uw buurvrouwen) op een andere plaats werden vastgezet dan de andere personen die werden gearresteerd ten gevolge van hun deelname aan deze manifestatie (gehoorverslag, p. 11). U kon overigens niet preciseren of de andere vrouwen in uw cel (jullie waren met 21) ook waren opgepakt tijdens de manifestatie (gehoorverslag, pp. 9 en 10), hetgeen bevreemdend is, gezien er toch zou verwacht worden dat hierover zou gesproken worden tijdens jullie detentie. Bovendien blijkt uit voormelde informatie dat de personen die werden gearresteerd ten gevolge van de gebeurtenissen op 27 september 2011 tussen 30 september 2011 en 28 oktober 2011 werden berecht (veroordeeld of vrijgelaten). Een dertigtal veroordeelde personen bevonden zich in november 2011 nog in het "Maison Centrale", maar aan deze personen werd presidentiële gratie verleend nadat de oppositie eiste dat ze de dialoog slechts zou opstarten nadat al diegenen die hadden deelgenomen aan de manifestatie van 27 september 2011 in vrijheid werden gesteld. Op 22 december 2011 meldden het "Collectif des partis politiques pour la finalisation de la transition", waaronder het UFDG (zie voormelde informatie, p. 4), en de "Alliance pour la démocratie et le progrès" tijdens een persconferentie dat alle personen die werden opgepakt ten gevolge van de gebeurtenissen op 27 september 2011 in vrijheid waren gesteld en dat ze bijgevolg de dialoog opnieuw zou opstarten (zie voormelde informatie, pp. 12, 13 en 14). In het licht van voorgaande vaststellingen is het bijgevolg evenmin aannemelijk dat u na 22 december 2011 (met minstens twee van uw buurvrouwen) nog steeds zou zijn opgesloten omwille van jullie deelname aan een manifestatie op 27 september 2011. U stelde enkel in dit verband dat het mogelijk is dat er nog mensen in de gevangenis zitten, ook al hoor je dat iedereen is vrijgelaten (gehoorverslag, p. 11), maar u bracht geen enkel concreet element aan (zoals een attest van uw partij met betrekking tot uw detentie) die voormelde informatie kan ontkrachten. Uw raadvrouw, Mr. Van Cutsem, haalde nog aan dat u geen lid was van de partij (maar enkel sympathisant) en het bijgevolg niet zeker is of de partij zich dan ook met u bezighield of dat sympathisanten ook werden meegeteld in de cijfers, bovendien stelde zij werd u enkel gearresteerd omwille van uw deelname aan de betoging, niet omdat u een bepaalde functie had en moet er rekening worden gehouden met uw lage scholingsgraad (gehoorverslag, pp. 12 en 13), maar dergelijke uitleg kan evenmin verklaren waarom u (en uw buurvrouwen), in tegenstelling tot vele anderen die hadden deelgenomen aan de betoging, niet werden in vrijheid gesteld. In dit verband is het overigens merkwaardig dat u noch na uw ontsnapping, noch na uw aankomst in België contact opnam met vertegenwoordigers van uw partij om hen op de hoogte te brengen van uw situatie (en van deze van uw buurvrouwen) (gehoorverslag, pp. 6 en 11). U zei dat u ziek was toen u aankwam in België en u constant bezig bent met uw gezondheid, waardoor u niet echt heeft gezocht (gehoorverslag, p. 6), hetgeen geen afdoende uitleg vormt om te verantwoorden dat u hen niet heeft gecontacteerd al was

het maar om uw asielrelaas te ondersteunen of om te weten te komen wat er met uw echtgenoot (die ook aan de manifestatie zou deelnemen) is gebeurd. U haalde verder aan geen contact met familieleden of vrienden in Guinée te hebben opgenomen, omdat u niet over de telefoonnummers beschikt (gehoorverslag, p. 4), maar deze uitleg is niet afdoende om te verrechtvaardigen dat u werkelijk niemand probeerde te contacteren om poolshoogte te nemen met betrekking tot uw situatie (of deze van uw echtgenoot en uw zoontje) en problemen. Er kan immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om contacten te hebben met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw persoonlijke problemen evolueren. Het feit dat u dit heeft nagelaten wijst op een gebrek aan interesse in uw situatie en doet afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen (actuele) vrees voor vervolging. Informatie over uw recente situatie en problemen is immers van primordiaal belang om de door u geschetste vrees correct te kunnen inschatten. Uw raadsvrouw, Mr. Catherine Van Cutsem, stuurde na het gehoor voor het Commissariaat-generaal op 3 september 2012, een fax toe met een e-mail van de "secrétaire chargé de la communication et de l'information de l'UFDG-Belgique", de heer B.S. (dd. 28 augustus 2012). Uw raadsvrouw stelt in dit schrijven dat de heer S. bevestigt (1) dat hij kennis heeft van een vergadering om de 15 dagen te Timbi Madina voorgezeten door de heer A. A.; (2) dat de 350 tijdens de betoging dd. 27 september 2011 opgehouden personen waarvan men spreekt leden zijn van de UFDG; het is echter wel mogelijk dat andere personen die alleen maar sympathisanten waren van de UFDG ook gearresteerd werden, maar dat zij niet meegeteld werden omdat niemand hun arrestatie aan de UFDG had gemeld; (3) dat niet alle tijdens de betoging opgesloten personen vrijgelaten waren in december 2011; de heer B. heeft zelf een vriend die pas op 26 augustus 2012 vrijgelaten werd. (4) Per telefoon zou de heer B. ook gezegd hebben dat niet iedereen opgesloten zat in de Maison Centrale te Conakry, maar eveneens in de "wijkgevangenissen". Het Commissariaat-generaal trekt in het kader van voorliggende beslissing niet in twijfel dat er een vergadering om de 15 dagen plaatsvond te Timbi Madina die werd voorgezeten door de heer A. A.. Verder blijkt uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er geen 350 personen, zoals de heer B. ten onrechte meent, werden aangehouden naar aanleiding van de manifestatie van 27 september 2011, maar wel degelijk 322 (zie voormelde informatie, pp. 9 en 12). Onder deze 322 personen bevinden zich niet alleen leden van het UFDG (met lidkaart), zoals de heer B. verkeerdelijk beweert, maar tevens personen van andere oppositiepartijen zoals het NFD, gezien de manifestatie door een coalitie van oppositiepartijen werd georganiseerd (zie voormelde informatie, pp. 5, 10, 11 en 12). U wist overigens niet door wie de manifestatie werd georganiseerd (gehoorverslag, p. 8). Uit hetgeen voorafgaat blijkt duidelijk dat onder de 322 personen die werden aangehouden naar aanleiding van de manifestatie van 27 september 2011 zich wel degelijk personen met een divers profiel bevonden. Overigens is het bevreemdend dat de heer B.S. verklaart dat de 350 personen die werden aangehouden allen een lidkaart hadden, gezien geenszins kan worden ingezien hoe de autoriteiten tijdens een manifestatie van diverse oppositiepartijen vooreerst verifieerden of deze personen een lidkaart van de UFDG in hun bezit hadden (alvorens deze te arresteren en op te sluiten). Bovendien hielden de oppositiepartijen, waaronder de UFDG, op 22 december 2011 een persconferentie waarin ze zelf bevestigden de dialoog te hervatten omdat alle personen die werden opgepakt ten gevolge van de gebeurtenissen op 27 september 2011 in vrijheid waren gesteld (zie voormelde informatie, p. 14). De ongefundeerde verklaringen van de heer B.S. ontkrachten bijgevolg geenszins de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, die bovendien is gebaseerd op een veelheid van bronnen. Hetzelfde geldt voor de opmerking per telefoon van de heer B.S., die wordt vermeld in de fax van uw raadsvrouw dd. 3 september 2012, dat niet iedereen zat opgesloten in de Maison Centrale te Conakry, maar eveneens in de "wijkgevangenissen". Uit voormelde informatie blijkt immers dat diverse bronnen vermelden dat de 322 personen die werden opgepakt naar aanleiding van de manifestatie van 27 september 2011 werden vastgehouden in het Maison Centrale te Conakry. U legt geen andere, objectieve, informatie voor die deze informatie kan weerleggen of die aantoonst dat deze personen eveneens werden vastgehouden in "wijkgevangenissen". Het uittreksel uit de website www.ufdgonline.org met melding van de functie van de heer B.S., dat uw raadsvrouw, Mr. Catherine Van Cutsem, eveneens neerlegde, vermeldt enkel de functie van de heer B.S., hetgeen in het kader van voorliggende beslissing niet wordt betwijfeld.

Ook met betrekking tot uw sympathie voor de UFDG kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beweerde dat uw engagement zich beperkte tot het maandelijks bijwonen van vergaderingen en het luisteren naar wat er werd verteld (gehoorverslag, p. 5). Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u vóór 27 september 2011 enige problemen heeft gekend omwille van uw sympathieën voor de UFDG, antwoordde u ontkennend en bevestigde u dat de enige reden van uw opsluiting uw deelname aan de manifestatie van 27 september 2011 is (gehoorverslag, p. 11). Daarenboven beschikt het Commissariaat-generaal over informatie waaruit blijkt

dat geweld tegen militanten en verantwoordelijken van de UFDG inderdaad plaatsvindt tijdens specifieke evenementen of manifestaties, maar dat er geen sprake is van vervolging enkel omwille van lidmaatschap of sympathie voor de UFDG (zie Antwoorddocument Cedoca, dd. 20 september 2011, "UFDG – 03, Actualité de la crainte", p. 3).

Ook met betrekking tot uw peul-afkomst kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw raadsvrouw, Mr. Van Cutsem, vermeldde dat de situatie voor de Peul in Guinée moeilijk blijft (gehoorverslag, p. 13). Nochtans blijkt uit uw verklaringen niet dat u ooit daadwerkelijk omwille van uw Peul-afkomst persoonlijk problemen zou hebben gehad, laat staat vervolgd zou zijn geweest door de Guineese autoriteiten omwille van uw etnische origine. U verklaarde immers vóór uw problemen omwille van uw deelname aan de manifestatie van 27 september 2011, die ongeloofwaardig werden bevonden, nooit problemen in Guinée te hebben gehad (gehoorverslag, p. 11). De opmerking van uw raadsvrouw is dan ook van algemene en hypothetische aard. Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat in de nasleep van de verkiezingen van 2010 het etnisch evenwicht in Guinée enigszins verstoord is geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans is samengesteld uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peul-etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie Antwoorddocument Cedoca, opgesteld op 8 november 2010 en geactualiseerd op 13 januari 2012, "Ethnies – Situation actuelle", p. 12).

Met betrekking tot uw gezondheidsproblemen, haalde u aan niet te weten of u hiervoor behandeling zou kunnen krijgen in Guinée en u in België wenst behandeld te worden (gehoorverslag, p. 12). Deze medische problemen ressorteren echter niet onder de beoordelingscriteria voorzien bij artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en u toont evenmin aan om één van de redenen voorzien in voornoemd verdrag geen beroep te kunnen doen op medische verzorging en bijstand in Guinée. Voor wat betreft de beoordeling van uw medische problemen in het licht van de subsidiaire bescherming, dient er te worden vastgesteld dat de asielpprocedure niet de geëigende procedure is om deze problemen te beoordelen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het verslag van de spoedgevallendienst kliniek St-Jan, dd. 8 maart 2012 vermeldt een "traumatisme physique et psychique avec viol en septembre 2011 et violences physiques de septembre à février 2011 dans son pays origine" (wellicht februari 2012), maar dit medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. Een arts kan immers nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. De brief van dr. Tant van de "Service de Rhumatologie et médecine physique" van het Erasmus-ziekenhuis ter attentie van dr. Vanmeerbeeck, dd. 5 april 2012, vermeldt dat u lijdt aan spondylarthritis ankylosante (een chronische reumatische aandoening), maar legt in het geheel geen verband met de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U legt verder geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en reisweg. De vaststelling dat u niet kan precisieren onder welke naam u heeft gereisd, welke vliegtuigmaatschappij u heeft genomen en waar u een tussenlanding heeft gemaakt, noch de volledige naam of nationaliteit van uw begeleider, Franco, kan verstrekken (gehoorverslag, pp. 4 en 5), houdt opnieuw een negatieve indicatie in van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinée kan het volgende worden vastgesteld:

De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn

voor de toekomst van het land (zie SRB, "Guinée – Situation sécuritaire", Cedoca, dd. 24 januari 2012). Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2.5. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

2.6. Verzoekster stelt, ten aanzien van het motief dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen dat zij ruim vier maanden werd opgesloten in H. omdat uit het administratief dossier blijkt dat alle personen die werden aangehouden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 werden opgesloten in "la maison centrale", dat de 'verschillende bronnen' die deze informatie hebben gegeven eigenlijk maar 2 personen zijn, de heer M. B. B. (M.B. B.) en de heer M. B. (M.B.). De Heer B. heeft 2 artikels gepubliceerd op de website van 'GuinéeNews' en 'Guinée Juristes' en de heer B. op de website van 'ConakryExpress'. Hoe zij tot die informatie gekomen zijn, wordt niet vermeld in hun artikels, zo stelt verzoekster. De verwerende partij gebruikte aldus geen officiële bron noch een verslag van een NGO. De vraag werd ook niet gesteld aan de oppositiepartijen of al hun leden die gearresteerd werden tijdens de betoging op 27 september 2011 inderdaad naar de Maison Centrale de Conakry werden gestuurd en daar werden opgesloten.

2.7. Verzoekster stelt contact te hebben genomen met de heer B.S., secrétaire chargé de la communication et de l'information de l'UFDG-Belgique'. Per telefoon meldde hij dat niet alle tijdens de betoging gearresteerde personen opgesloten werden in de maison centrale de Conakry. Sommige personen werden opgesloten in wijkgevangenissen. Zonder die vraag verder na te gaan en eventueel contact op te nemen met andere verantwoordelijken van de UFDG of van de andere partijen, de coalitie van oppositiepartijen die het initiatief nam van de betoging op 27 september 2011, herhaalt de verwerende partij haar standpunt volgens hetwelk diverse bronnen vermelden dat de personen die werden opgepakt naar aanleiding van de manifestatie van 27 september 2011 werden vastgehouden in la maison centrale in Conakry, zo stelt verzoekster. Uit het artikel "Faits divers: procès des militants de l'opposition : les leaders politiques cités à comparaître ont enfin reçu leur convocation", geschreven door M.D. Barry blijkt dat E. S., vice-voorzitter van de partij « Nouvelles forces démocratiques » die gearresteerd werd tijdens de betoging eerst naar de « escadron de la gendarmerie de Hamdallaye » werd gebracht, daarna naar de PM3 van M. en dan pas naar de maison centrale in Conakry. Verzoekster verwijst naar haar stuk 3 bij het verzoekschrift. Ook volgens de door de verwerende partij gehanteerde Subject Related Briefing werd diezelfde persoon pas op 30 september 2011 naar la maison centrale gestuurd. Tenminste één persoon werd dus niet onmiddellijk naar de laatstvermelde detentieplaats gestuurd. Dat kan ook het geval zijn geweest voor andere personen, en waarom zou het dan ook niet kunnen dat enkele personen nooit werden overgeplaatst, zo vraagt verzoekster zich af. Gezien de door B.S. gegeven informatie vereiste dit punt verder onderzoek door de verwerende partij.

2.8. Verzoekster gaat verder als volgt :

"Het CGVS schrijft dat uit de informatie blijkt dat de personen die werden gearresteerd ten gevolge van de gebeurtenissen op 27 september 2011 tussen 30 september 2011 en 28 oktober 2011 werden berecht en verder dat "op 22 december 2011 meldden het "Collectif des partis politiques pour la finalisation de la transition", waaronder het UFDG (zie voormelde informatie, p.4) en de "Alliance pour la démocratie et le progrès" tijdens een persconferentie dat alle personen die werden opgepakt ten gevolge van de gebeurtenissen op 27 september 2011 in vrijheid werden gesteld en dat ze bijgevolg de dialoog opnieuw zou opstarten.

De vraag stelt zich echter hoe de partijen dat hebben kunnen besluiten terwijl toch enkele onzekerheid heerst met betrekking tot het aantal gearresteerde personen.

Het cijfer van 322 personen werd door de autoriteiten geciteerd:

-zie SRB p. 9 : "le procureur de la République auprès du Tribunal de Première instance de Dixinn, (...) annonce le mercredi 28 septembre au soir sur la télévision d'Etat que 322 suspects (...) ont été interpellés"

-zie SRB p. 12: "le journal "Le Lynx" (...) revient sur les événements et donne encore un certain nombre d'informations intéressantes. Ainsi les procès des 322 personnes arrêtées et accusées se sont déroulées entre le 30 septembre et le 28 octobre 2011."

Het cijfer overeenkomt dus met het aantal personen die een proces hebben gehad.

Nu, enerzijds, willekeurige opsluitingen gebeuren in Guinee en het komt voor dat personen van hun vrijheid beroofd worden zonder aanhoudingsbevel tijdens periode die tot 180 dagen gaan terwijl de wet bepaald een termijn van 48 uur.

Anderzijds wordt dit cijfer door de politieke partijen niet bevestigd. "Un parti politique d'opposition" dat de leden van de missie van het CGVS, OFPRA en ODM hebben ontmoeten te Conakry op 17 november 2011 zei dat "tenminste 300 personen" gearresteed werden.

Het is dus niet uit te sluiten dat meer dan 322 personen gearresteed werden op 27 september 2011 en dat personen opgesloten bleven zonder proces.

Waarschijnlijk zijn de verklaringen van de Collectif des partis politiques pour la finalisation de la transition", waaronder het UFDG en de "Alliance pour la démocratie et le progrès volgens dewelke de personen die gearresteed werden op 27 september vrijgelaten werden gebaseerd op informatie dat de partijen hadden met betrekking tot hun gearresteerde leden.

Opnieuw kan het niet uitgesloten worden dat personen niet meegeteld werden in de cijfers/in de lijsten van de partijen omdat zijn geen lid waren van een partij maar, zoals verzoekster, alleen sympathisant en dat niemand hun arrestatie meegedeeld heeft aan een partij.

Dat is wat de Heer B.S. verklaarde (in een approximatief Frans) in zijn email : le vous dis concernant l'arrestation de 350 personnes ceux là avait de la carte de membre, concernant les sympathisants si ces gens là, n'est connais pas des personnes au seins de fédération ce difficile de la savoir, (...) "

Het CGVS meent daaromtrent dat "overigens is het bevreemdend dat de heer B.S. verklaart dat de 350 personen die werden aangehouden allen een lidkaart hadden, gezien geenszins kan worden ingezien hoe de autoriteiten tijdens een manifestatie van diverse oppositiepartijen vooreerst verifieerden of deze personen een lidkaart van de UFDG in hun bezit hadden (alvorens deze te arresteren en op te sluiten)".

Dat is echter helemaal niet zo dat de verklaringen van de Heer B. S. dienen te worden begrepen.

De vraag die hem werd gesteld betreft de manier waarop de partijen hebben kunnen weten wie gearresteed werd in het kader van de betoging. Degenen die leden waren, partijkaarten hadden en sterke banden hadden met hun comité of federatie werden gemakkelijker geïdentificeerd. Wat betreft personen die alleen sympathisant waren, was het moeilijker: als hun familie of vrienden hun verdwijning aan de partij niet meldden dan was de partij ook niet op de hoogte van de arrestatie van de persoon.

Er kan dus helemaal niet opgesloten zijn dat personen in andere plaatsen dan de Maison Centrale de Conakry opgehouden werden en dat zijn nog opgesloten waren op 2 december 2011.

De Heer B.S. verklaarde in de email dd 28 augustus dat "j'ai des amis qui a été prisonnier depuis 27/09/2011 ce d'avant-hier qui sont été libéré."

Op die punt ook meent verzoekster dat het CGVS meer informatie had kunnen proberen te behalen door bv de vraag te stellen aan politieke partijen van de oppositie hoe zij, in december 2011, zeker waren dat al de op 27 september gearresteerde personen vrijgelaten waren.

Verzoekster meent dat die punt verder onderzoek eist."

2.9. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de verklaringen van de heer B.S. heeft onderzocht in het licht van de haar beschikbare informatie –in het bijzonder de "Subject Related Briefing. Guinée. Manifestation de l'opposition à Conakry le 27 septembre 2011", overigens gestoeld op informatie van diverse bronnen- en op uitgebreide wijze heeft uiteengezet waarom deze haar eigen vaststellingen en informatie niet kunnen ontkrachten. Dat zij derhalve niet genoeg onderzoek zou hebben verricht naar de feiten, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden, kan geenszins worden bijgetreden. Verzoekster doet in wezen niet meer dan het herhalen van de standpunten die haar raadvrouw reeds had te kennen gegeven aan de verwerende partij en die, zoals reeds gesteld, in de bestreden beslissing op gemotiveerde wijze werden weerlegd. Verzoekster beperkt zich verder tot loutere veronderstellingen, zonder evenwel deze motieven en de door de verwerende partij gehanteerde informatie met concrete bewijskrachtige argumenten te ontkrachten.

2.10. Het door verzoekster bijgevoegde artikel dat betrekking heeft op E. S. (stuk 3) is op zich geen afdoende bewijs van het feit dat andere deelnemers zouden vastgehouden zijn en blijven in 'wijkgevangenissen'. Het bijgevoegde artikel bevestigt overigens de informatie van de verwerende partij, in die zin dat wordt gesteld dat Soropogui na gehoor overgebracht werd naar la maison centrale te Conakry samen met 322 andere manifestanten die gearresteerd waren. Waar verzoekster meent dat wat de E. S. overkomen is ook het geval kan geweest zijn voor andere gearresteerde personen en het kan dat enkele personen nooit overgeplaatst werden, is de Raad, samen met de verwerende partij in haar nota, van oordeel dat het hier loutere speculaties betreft die verder niet gestaafd worden door enig objectief bewijs.

2.11. In de mate dat verzoekster meent dat er toch enige onzekerheid heerst aangaande het aantal gearresteerde personen, omdat het cijfer van 322 personen door de autoriteiten werd geciteerd, dit cijfer overeenkomt met het aantal personen die een proces gehad hebben terwijl willekeurige opsluitingen in Guinee een feit zijn en het voorkomt dat personen van hun vrijheid beroofd worden zonder aanhoudingsbevel tijdens een periode die tot 180 dagen kan gaan terwijl de wet een termijn van 48u bepaald en het cijfer niet wordt bevestigd door de politieke partijen, is de Raad van oordeel dat zij zich overgeeft aan veronderstellingen die op geen enkele wijze worden aangetoond. Eenzelfde vaststelling dringt zich op waar zij verwijst naar het *"Rapport de mission en Republique de Guinée"* dat zij bij haar verzoekschrift voegt, en waarin vermeld staat dat 'tenminste 300 personen' gearresteerd werden, om daaruit af te leiden dat het niet uit te sluiten dat meer dan 322 personen gearresteerd werden op 27 september 2011 en dat personen opgesloten bleven zonder proces en evenzeer waar zij betoogt dat waarschijnlijk de verklaringen van het *"Collectif des partis politiques pour la finalisation de la transition"*, waaronder het UFDG en de *"Alliance pour la démocratie et le progrès"* volgens dewelke de personen die gearresteerd werden op 27 september vrijgelaten werden gebaseerd is op informatie die de partijen hadden met betrekking tot hun gearresteerde leden zodat niet uitgesloten kan worden dat een aantal personen niet meegeteld werden in de cijfers/in de lijsten van de partijen omdat ze geen lid waren van een partij, maar, zoals verzoekster zelf, alleen sympathisant en dat niemand hun arrestatie meedeelde aan een partij, zoals B. S. verklaarde in zijn e-mail. Met haar zonder meer speculatieve conclusies slaagt verzoekster er geenszins in de informatie van de verwerende partij en de daaruit afgeleide en uitgebreid toegelichte bevindingen ten aanzien van haar verklaringen te ondermijnen.

2.12. Verzoekster betoogt dat, rekening houdend met haar slechte gezondheidstoestand en de heel pijnlijke pathologie waaraan zij lijdt, de verwerende partij ten onrechte stelt dat zij een gebrek aan interesse heeft. Zij zet haar grief uiteen als volgt :

"Hier moet de nadruk worden gelegd op de slechte gezondheidstoestand van verzoekster en het heel pijnlijk pathologie waaraan zij lijdt.

Toen zij in België aankwam kon zij bijna niet meer stappen en ze moest een rolstoel nemen.

Op 8 maart 2012 meldde zij zich een eerste keer in de spoedgevallendienst van de kliniek Sint-Jan waar zij ook meldde dat zij verkracht werd in september 2011 en fysieke en psychische geweld had gehad van september tot februari 2011 (lees 2012) in haar land van herkomst/

Later werd zij in het ziekenhuis opgenomen van 28 maart 2012 tot 7 mei 2012. (zie medisch attest opgesteld door Dr. Laure Tant). Verzoekster lijdt aan een "spondylarthritis ankylosante avec atteinte axiale et périphérique tres inflammatoire nécessitant un traitement biologique".

Toen zij uit het ziekenhuis ging was zij nog heel zwak.

Zij neemt een zwaar geneesmiddel behandeling om de pijn te doen verminderen; daardoor wordt zij ook moe.

In het geval van Mevrouw kan het argument van "gebrek aan interesse" voor haar asielaanvraag dus niet redelijkerwijs worden gebruikt."

2.13. Van een asielzoekster kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om contacten te hebben met haar thuisbasis om te vernemen hoe haar persoonlijke problemen evolueren. Niettegenstaande het feit dat begrip kan worden opgebracht voor verzoeksters zwakke gezondheidstoestand, dient te worden vastgesteld dat zij zelf wijst op het feit dat zij in het ziekenhuis werd opgenomen van 28 maart 2012 tot 7 mei 2012. Het gehoor bij de verwerende partij vond plaats op 28 augustus 2012, bijna drie maanden nadat zij werd ontslagen uit het ziekenhuis. Verzoekster stelt dan wel dat zij zware medicatie neemt waardoor zij snel moe wordt, maar dit is geen afdoende verklaring voor het feit dat zij minstens na haar ontslag uit het ziekenhuis geen contact heeft opgenomen met vertegenwoordigers van haar partij om hen op de hoogte te brengen van haar situatie en van deze van haar buurvrouwen. Verzoekster kan evenmin rechtvaardigen waarom zij niemand

probeerde te contacteren om polshoogte te nemen van haar situatie of deze van haar echtgenoot en zoontje en haar problemen. Het feit dat zij heeft nagelaten dit te doen wijst, zoals de verwerende partij terecht stelt, op een gebrek aan interesse in haar situatie en doet afbreuk aan de ernst van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

2.14. In de mate dat zij de voorliggende medische attesten zou aanhalen om haar vervolgingsvrees aan te tonen, dient erop gewezen dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261)

2.15. Uit hetgeen voorafgaat en mede gelet op het feit dat verzoekster een aantal pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat, blijkt dat de verwerende partij genoegzaam kon oordelen dat aan haar asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Het feit dat een aantal gegevens door de verwerende partij niet betwist werden en verzoekster over een aantal dingen wél informatie kon geven, zoals over de partij, doet hieraan geen afbreuk. De Raad oordeelt derhalve dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen. Een vernietiging van de bestreden beslissing, zoals verzoekster vraagt, dringt zich derhalve niet op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS